

CONSTRUCCIÓ DE LA IDENTITAT, EL GÈNERE I L'ORIENTACIÓ SEXUAL

Cristina Corominas Puigdevall

Tutor: Jordi Sureda

2n Batxillerat C

06 / 10 / 2020

Curs 2020 / 2021

*“Deixar la ment i l'ànima volar i expressar-se
és el millor exemple de llibertat.”*

Cristina Corominas

ABSTRACT

Aquest és l'inici del treball de recerca anomenat "Construcció de la identitat, el gènere i l'orientació sexual". Si alguna vegada has estat interessat a comprendre la diversitat sexual i afectiva que ens envolta i ens influeix a tots d'una manera o altra, en aquest projecte hi trobaràs la informació necessària per fer-ho.

Per començar, una breu introducció del contingut que es troba en les pàgines que vénen a continuació.

Primerament, es parlarà dels diferents conceptes treballats que s'engloben amb la sexualitat, les identitats de gènere, els estereotips i les orientacions sexuals. Amb l'adquisició d'aquests coneixements podràs entendre amb facilitat la següent part del treball. Aquesta, consta de dues enquestes de diferent temàtica i finalment un breu documental d'entrevistes tant a persones del col·lectiu LGTBIQ+ com a altres que no hi pertanyen. Els participants del vídeo comparteixen algunes de les seves experiències, opinions i sentiments arran de la seva sexualitat i la manera de viure-la.

Així que, comencem amb aquesta experiència plena de nous conceptes i coneixements útils pel desenvolupament sexual i l'acceptació a la diversitat.

This is the beginning of my research project called "Construction of identity, gender and sexual orientation". If you have ever been interested in understanding the sexual and affective diversity that surrounds and influences us all in one way or another, in this project you will find the information.

Let's first start with a short introduction to the content you will find on the next pages.

First of all, I will talk about the different concepts worked on that encompass sexuality, gender identities, stereotypes and sexual orientations. With this knowledge you can easily understand the next part of the project.

This project consists of two surveys of different topics and finally a short documentary of interviews with both people from the LGTBIQ + collective and others who do not belong. The participants of the video share some of their experiences, opinions and feelings as a result of their sexuality and the way of living it.

So, let's start with this experience full of new concepts and useful knowledge for sexual development and acceptance of diversity.

ÍNDEX:

0. Introducció.....	7
1. Metodologia.....	7
2. Objectius.....	8
Marc teòric.....	9
3. Sexualitat.....	9
3.1 Sexualitat a l'adolescència.....	11
3.2 D'on reben els adolescents l'educació sexual?.....	12
4. Gènere.....	14
4.1 Sexe biològic.....	15
4.1.1 Intersexualitat.....	15
4.1.2 Hermafrodita i intersexual. És el mateix?.....	17
4.2 Identitat de gènere.....	17
4.3 Expressió de gènere.....	18
4.4 Estereotips i rols de gènere.....	18
5. Deslliguem les cadenes del binarisme.....	21
5.1 Cisgènere.....	23
5.2 Transgènere / Transsexual.....	24
5.3 Gènere no-binari.....	26
6. L'orientació sexual i les seves diversitats.....	27
6.1 Heterosexualitat.....	28
6.2 Homosexualitat.....	28
6.3 Bisexualitat.....	32

6.4 Asexualitat.....	34
7. Teoria Queer.....	35
8. Acrònim LGTBIQ+.....	37
Estudi empíric.....	38
9. Coneixements generals dels enquestats.....	38
10. Assignació de la identitat de gènere i l'orientació sexual.....	43
11. Breu documental d'experiències, opinions i sentiments.....	50
12. Conclusions.....	51
13. Agraïments.....	53
14. Webgrafia.....	54

INTRODUCCIÓ

La llibertat de sentir-se un mateix i expressar-ho públicament és un dret del qual tothom hauria de gaudir. De totes maneres, algunes vegades, no és possible i una de les causes és la falta de coneixement i visibilitat d'alguns col·lectius i grups de persones.

En aquest projecte he treballat per poder aconseguir reunir la informació general de tots aquells conceptes referents a la identitat de gènere i l'orientació sexual que ens acompanyen des de l'antiguitat i també aquells que han estat emprats en l'actualitat.

El tema va ser escollit pel fet que sempre he tingut especial interès a conèixer la diversitat sexual i afectiva que existeix i entendre'n cada un dels seus conceptes. D'aquesta manera, des del meu punt crític, respectar-les i propiciar la seva normalització i acceptació.

El treball no té una hipòtesi definida, no obstant això, he intentat saber quin és el grau de coneixement dels diferents aspectes comentats. Així com, saber quins són els prejudicis en els quals més gent es fixa a l'hora de determinar les persones sense la seva prèvia coneixença.

1. METODOLOGIA

La metodologia que s'ha seguit en aquest treball de recerca s'ha basat en la investigació, l'obtenció de resultats d'enquestes i la creació d'un vídeo a partir d'entrevistes.

Prèviament a començar la seva elaboració, ja adquiria d'un seguit de coneixements sobre els temes tractats a la part teòrica. Per poder fer possible l'assoliment d'un bon contingut, he buscat informació a pàgines web i a la revista Pissarra de l'Escola

l'Entorn. Cal dir que tota informació ha estat contrastada i adaptada per tal que sigui fiable i entenedora.

Per altra banda, a la part pràctica, he dut a terme dues enquestes, he realitzat entrevistes a diferents persones i finalment, en relació amb aquestes, he muntat un breu documental.

2. OBJECTIUS

Per fer aquest Treball de recerca, és necessari establir un seguit d'objectius per tal de poder-los completar, d'aquesta manera respondre les hipòtesis inicials i finalment extreure'n conclusions.

Els objectius principals per a la realització d'aquests aspectes són els següents:

1. Recopilar informació general i important dels aspectes tractats en aquest treball: sexualitat, estats del sexe i el gènere, orientacions sexuals i la seva diversitat i per acabar, teoria Queer.
2. Redactar les diferències dels termes que sovint poden generar confusió amb relació al gènere i l'orientació sexual
3. Saber quins són els grups més marginats o més invisibilitzats del col·lectiu LGTBIQ+.
4. Obtenir respostes de l'enquesta per tal d'adquirir la informació necessària per fer possible la realització d'un petit documental basat en entrevistes on els entrevistats explicaran les seves opinions i experiències.
5. Posar en dubte l'estereotipació de gènere i els rols de gènere a l'hora de caracteritzar les persones a partir de la primera impressió.

MARC TEÒRIC

3. SEXUALITAT

“La sexualitat és un conjunt de condicions estructurals (anatòmiques, fisiològiques, comportamentals i socioculturals) que permeten l’exercici de la funció sexual humana”. (González y Miyar, 2001)

Múltiples cops hem sentit a parlar de la sexualitat però és segurament un concepte molt més ampli del que arribem a imaginar. Aquesta segons l’OMS (Organització Mundial de la Salut) es defineix com al conjunt de condicions anatòmiques, fisiològiques, psicològiques i socioculturals que caracteritzen a cada sexe. És a dir, engloba els nostres pensaments, els nostres sentiments, la nostra cultura i també la nostra conducta. Tanmateix, aquest terme també fa referència al desig sexual i al plaer així com als fenòmens emocionals i conductuals vinculats al sexe.

Cal dir que és un aspecte totalment personal i té diferents significats per a cada persona però en tots els casos té un paper fonamental en el desenvolupament d’una vida plena. Per aquest motiu, és important parlar de sexualitats i no de sexualitat en singular, ja que podem trobar tantes maneres d’experimentar-la i de viure-la com persones hi ha al món. Així mateix, cal destacar que aquesta no entén d’edats, és present a totes les etapes de la nostra vida encara que existeixin variacions dependent dins de quina ens trobem.

La sexualitat es compon per les relacions sexuals, els rols de gènere, les identitats, l’orientació sexual, la reproducció, l’erotisme, la vinculació afectiva i l’amor. Cada un dels aspectes mencionats anteriorment té un paper molt important dins el terme tractat. Tots aquests ingredients que ens donen el resultat final de la sexualitat es poden resumir en quatre de principals: la reproductivitat, el gènere, l’erotisme i la vinculació afectiva. Tots aquests ens donen la capacitat de mantenir vincles afectius i intimitat amb nosaltres mateixos així com amb altres persones, sentir satisfacció i plaer i reproduir-nos.

1. Reproductivitat →

La nostra sexualitat és el resultat de la nostra naturalesa reproductiva. És important parlar de reproductivitat i no de reproducció. L'ésser humà té potencial per procrear però no sempre això comporta a la reproducció, ja sigui per malaltia, decisió personal, perquè no és possible en l'estil de vida o condició... Ara bé, la potencialitat segueix present.

2. Gènere →

El gènere en sociologia o en ciències socials és el terme emprat per referir-se a la distinció entre els dos sexes; el masculí i el femení. És important separar el concepte sexe del gènere, ja que en el primer, fem referència a l'element biològic, en canvi, en el darrer la construcció social d'allò que es considera masculinitat o feminitat.

3. Erotisme →

Parlem d'erotisme per descriure la potencialitat que té l'ésser humà per experimentar plaer sexual; sigui per mitjà de fantasies, imaginació o bé estimulació sensorial. En condicions favorables, es desenvolupa positivament, fet pel qual s'és capaç de gaudir de la sexualitat però en altres casos poden aparèixer disfuncions sexuals. Podem enumerar diverses causes per les quals es pot donar aquest cas: interferències biològiques amb els mecanismes fisiològics de l'erotisme, conflictes psicològics o de parella, inseguretat, poca educació sexual, entre d'altres.

Els éssers humans a diferència d'altres espècies animals, s'aparellen per plaer i no només a fi de la reproducció, d'aquesta manera, distingim l'erotisme de l'instint per a la reproducció sexual. Podem categoritzar-lo com una característica humana per excel·lència.

4. Vinculació afectiva →

El vincle afectiu és el sentiment que es té cap a altres persones, el plaer de sentir-los a prop i altres accions estimulants i satisfactòries. L'amor, en el sentit més ampli, és pel qual s'estableixen vincles afectius. Descriurem com amor, aquells vincles que aporten plenitud de vida a totes les persones que hi estan relacionades. Per tant, n'hi exclourem tots aquells que no tenen la mateixa força d'estimulació positiva en l'amant i l'amat.

3.2 SEXUALITAT A L'ADOLESCÈNCIA

La sexualitat s'estableix des del moment de néixer. Quan el nadó rep les primeres cures i atencions com les carícies o les tendres paraules, s'estableix un "vincle" que omple el seu cos de sensacions i d'afecte i, per tant, d'energia sexual.

Des de la concepció fisiològica, es crea un sexe, el masculí o el femení però seran altres factors com la subjectivitat de cadascú, les característiques personals, les experiències, l'aprenentatge... que acabaran de modelar el comportament i les diferències d'aquella persona.

D'aquesta manera, podem afirmar que la sexualitat és contínua i que és un procés que va acompanyat del creixement, així mateix, com de l'efecte rebut, el coneixement adquirit, les relacions mantingudes, les emocions...

Tot i això, l'adolescència és l'etapa més important del creixement on experimentem un seguit de notables canvis físics i també mentals. Durant aquest procés, la sexualitat es viu de manera intensa, apassionada i aclaparadora. En aquesta etapa els joves han d'acceptar una sèrie de successos que aniran transcorrent a mesura que la seva edat avanci.

S'hauran d'acostumar al seu "nou cos" i a vegades sol ser desconcertant. Per fer-ho, tendeixen a valorar-se i a acceptar-se segons els següents criteris: les opinions d'altres persones, les modes, els estereotips de bellesa actuals i també els estereotips socials d'allò que entenem com a masculinitat o feminitat. Altrament, els

humans som éssers culturals, per tant, el medi social més proper, les creences, els valors de la família, l'entorn escolar, la religió, la cultura, la política, entre d'altres, tenen una gran influència en el desenvolupament de la persona així com de la seva expressió al llarg de la vida.

A banda de l'acceptació dels canvis en l'aparença física, també ens trobem amb la validació pròpia de la nostra identitat sexual. És a dir, si som homes o dones cis-gènere, transsexuals o transgènere. A més també es pot donar el cas que no ens sentim identificats amb cap dels dos gèneres o els dos a la vegada, llavors ho denominem com a gènere no binari o gènere fluid.

L'orientació sexual és un altre objectiu a acceptar, aquesta, de la mateixa manera que el punt anterior ens ve donada des que naixem, no és una opció a escollir. És important respectar-la i estimar-la sigui la que sigui: heterosexualitat, homosexualitat, bisexualitat o asexualitat. En el cas que el nostre desig sigui mantenir relacions sexuals o vincles amorosos, és el moment per començar a aprendre a viure-les i també gaudir-les. És un punt clau per poder aconseguir tenir relacions sanes i satisfactòries però també cal tenir en compte els riscos associats a l'activitat sexual i dotar a l'adolescent amb el coneixement necessari per poder evitar-los.

Així com a l'edat adolescent tenim el deure d'acceptar-nos i respectar-nos també cal que ho fem amb la biografia sexual de les altres persones sempre que es tracti d'una diversitat saludable. Per tant, és molt important pels joves tenir una educació sexual notable per ajudar-los en aquest procés d'aprenentatge continu i d'acceptació individual i col·lectiva.

3.3 D'ON REBEN ELS ADOLESCENTS LA INFORMACIÓ SEXUAL

L'educació a casa és bàsica pel desenvolupament de les criatures. És l'entorn més proper que tenim d'ençà que som petits. Quan es tracta d'educació no formal, on podem incloure l'educació afectiva i sexual, part important del pes recau sobre les figures paternals. En alguns casos, tractar sobre aquest tema és complicat, ja que es considera un tema tabú o bé perquè no se sap ben bé com tractar-lo, de totes

maneres és convenient parlar del tema amb naturalitat. La comunicació amb els pares, la confiança i la informació són factors molt valuosos que ajuden a les dues parts a crear un ambient sa per fer-ho més senzill.

Per altra banda, l'escola ensenya l'educació més formal, és a dir l'aprenentatge de les matèries del currículum escolar. Tot i que també ens facilita informació sobre educació sexual, no la podem prendre com l'única font ni l'únic punt de referència, ja que en aquest cas l'escola fa un suport a la família i no s'encarrega de fer tota la funció. De totes maneres, el Departament d'ensenyament de Catalunya va anunciar que en breu vol incorporar una branca educativa on treballar de forma sistemàtica, respectuosa i rigorosa l'educació afectivosexual des dels tres fins als quinze anys. Aquest espai permetrà millorar els coneixements dels joves on aprendran a construir relacions igualitàries, desconstruir estereotips sexistes i oferir eines per a poder gaudir de sexualitats sanes.

A més a més de l'àmbit familiar i escolar actualment tenim l'Internet i les xarxes socials que ens han facilitat amb gran potència la recerca i l'adquisició de coneixements. D'aquesta manera és molt més senzill tenir accés a tota mena d'informació. De totes maneres, no tot el que trobem és fiable i adquirir el nostre aprenentatge únicament a base de les tecnologies en molts casos no és el més adequat. A partir dels mitjans de comunicació els adolescents prenen models i normalitzen patrons de conducta. No és estrany que la major part de la informació sexual que reben avui els nens i els adolescents procedeixi de la televisió, el cinema, els videojocs, el contingut per adults... És molt important ensenyar als joves a fer un bon ús de les noves tecnologies perquè siguin capaços de distingir quina és la informació que val la pena i és útil i en canvi, quina no és correcte i per tant, no ens convé.

Tot i tota la informació que podem abastir actualment, encara hi ha una gran part de la població amb herència d'un analfabetisme efectiu sexual a causa del poc ensenyament que hi ha hagut històricament. A conseqüència, avui en dia la majoria dels adults no tenen cap classe d'educació en la matèria, a causa que no els van

donar eines per gestionar aquesta part essencial de les nostres vides. Aquesta manca d'educació i l'aprenentatge a partir de l'assaig-error ha donat lloc a l'existència i el manteniment de violència masclista, sexual, LGTBIfòbia... El desconeixement és un espai fantàstic on aquestes conductes hi segueixen creixent. Per aquest motiu, és indispensable que l'educació sexual segueixi evolucionant i canviant per aconseguir el benestar personal i col·lectiu de tots nosaltres i pel d'aquelles generacions que venen tot darrere.

4. GÈNERE

“Comprender el género como una categoría histórica es aceptar que el género, entendido como una forma cultural de configurar el cuerpo, está abierto a su continua reforma, y que la ‘anatomía’ y el ‘sexo’ no existen sin un marco cultural.” (Judith Butler)

El gènere és una construcció social dels rols, atributs, comportaments, activitats, funcions... que cada cultura elabora entorn de la diferenciació sexual mitjançant la interpretació del que la societat defineix com propi de la feminitat o la masculinitat. Aquest concepte ha estat entès i idealitzat de diferents maneres segons el moment històric en el qual es trobava i a mesura del temps ha anat evolucionant.

Quan parlem de gènere fem referència a una categoria normativa, ja que en molts àmbits s'ha fet servir aquest terme com la idea, l'expectativa i la norma social i cultural de com ha de ser una dona, com ha de ser la seva conducta i com no ha de ser, el mateix passa amb els homes. Per tant s'atribueix a base de l'entorn social en què vivim o hem estat educats. És important dir que el gènere s'ha estabilitzat en la matriu heterosexual i patriarcal que caracteritza les nostres societats.

Des de la perspectiva psicològica d'aquest concepte, hi ha tres elements bàsics que hi estan plenament relacionats: l'assignació del gènere, la identitat de gènere i els rols de gènere.

4.1 SEXE BIOLÒGIC

El sexe es refereix a les característiques físiques dels cossos que distingeixen el sexe masculí del femení.

A la setena setmana de gestació comença a existir la distinció de sexe, és a dir, es produeix un desenvolupament dels genitals. A Occident es considera que aquesta característica biològica del nostre cos permet identificar-nos com a mascle o femella. Segons aquesta visió dels dos gèneres haurien de coincidir un seguit de factors: els òrgans interns (vagina / clítoris / úter / ovaris o testicles) i externs (vulva o penis), les característiques sexuals secundàries (pits, pèls, veu...), els cromosomes (XX o XY), i la predominança d'unes o altres hormones (testosterona o estrògens). Per tant, s'estableix la distinció entre homes i dones a partir de la suma de tots els elements sexuals de l'organisme. Si una persona neix amb els cromosomes (X,X) serà biològicament considerada del sexe femení, en canvi si neix amb els cromosomes (X,Y) serà biològicament considerat del sexe masculí. A vegades, es pot donar el cas que es desenvolupin característiques dels dos sexes i es denomina Intersexualitat.

4.1.1 INTERSEXUALITAT

La Intersexualitat forma part de l'acrònim LGTBIQ+ però és una de les lletres més amagades. Existeix un gran desconeixement sobre aquesta realitat i és més comuna del que creiem.

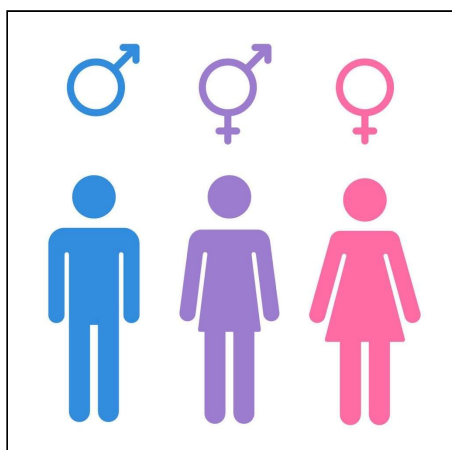
Les persones intersexuals neixen amb característiques del sexe masculí i del femení. Tenen una sèrie de variacions en els òrgans i en les característiques sexuals tant en l'àmbit anatòmic com genètic. Aquestes, poden trobar-se en les característiques sexuals primàries o secundàries, en els genitals interns i/o externs,

en els sistemes reproductors, en els nivells hormonals i en els cromosomes sexuals. Aquestes variacions naturals d'una part de la població fan que no sigui possible encaixar aquestes persones en el nostre món binari ni tampoc en la percepció mèdica del que és considerat mascle i femella perquè no s'ajusten a les característiques típiques de cap dels dos sexes.

No totes les persones que tenen aquesta característica ho saben des de petits, ja que es pot donar el cas que no es manifesti exteriorment. Sol ser a la pubertat, quan el cos es desenvolupa sexualment (creixement dels pits, menstruació, ejaculació, creixement del pèl...) quan comença a ser una obvietat.

Cal dir que la intersexualitat no és un problema mèdic però la consideració encara actualment d'anomalia, fa que en alguns casos es portin a terme cirurgies i tractaments per tal de "corregir" el seu sexe i aparença i d'aquesta manera poder encaixar socialment en un dels dos sexes en concret. Les cirurgies i tractaments en la majoria dels casos són irreversibles i poden provocar patiment psicològic, esterilitat, pèrdua de la sensibilitat sexual entre d'altres. Sovint es duen a terme poc temps després de néixer, per tant, la persona afectada no té la possibilitat de decidir sobre el seu propi cos.

L'OMS estima que hi ha aproximadament un 1% de la població mundial és intersexual, en canvi altres estudis creuen que ronda a l'1,7%.

Representació dels tres sexes.

Font: aminoapps.com

4.1.2 HERMAFRODITA I INTERSEXUAL. ÉS EL MATEIX?

Els termes hermafrodita i intersexual han estat utilitzats com a sinònims durant molt de temps però la realitat és que no ho són.

Quan parlem d'hermafroditisme, fem referència al terme utilitzat per biologia i zoologia. Aquest defineix a aquelles plantes i animals que tenen òrgans reproductors tant masculins com femenins en el mateix individu. És a dir, aquells éssers que tenen un aparell mixt amb la capacitat de produir gàmetes masculins i femenins al mateix temps. En canvi les persones intersexuals no són capaces de produir gàmetes dels dos sexes sinó que només poden fer-ho amb els d'un en concret. És més, és possible que els intersexuals no siguin fèrtils però pel contrari, els hermafrodites sempre tenen la capacitat de reproduir-se.

Cal destacar que el terme hermafrodita en cap cas és aplicable amb l'ésser humà, ja que no ens és possible adquirir les seves característiques.

4.2 IDENTITAT DE GÈNERE

La identitat de gènere està relacionada amb com percebem el nostre gènere. És el concepte que tenim de nosaltres mateixos com a ésser sexual i també es relaciona amb els sentiments que en tenim al respecte: com vivim i com ens sentim amb el nostre cos i de quina manera ho expressem al públic.

Cal destacar que la identitat de gènere és totalment independent a l'orientació sexual i també a l'expressió de gènere.

Tot i que se sol entendre que només existeixen dues identitats de gènere: la masculina i la femenina, convé ressaltar que hi ha una àmplia diversitat d'aquestes així com de maneres de viure-la. És més, la identitat de gènere no sempre va relacionada amb les característiques biològiques i la normativa social del que entenem per home o per dona.

4.3 EXPRESSIÓ DE GÈNERE

Entenem com a expressió de gènere la manifestació externa dels trets culturals que permeten identificar a una persona com a femenina o masculina depenent dels patrons considerats propis de cada gènere segons la societat o l'època. La manera que ens expressem pot ser a través de l'estil de vestir, les afinitats, el comportament i els interessos.

La realitat ens mostra que no només hi ha dues expressions de gènere sinó que cada persona vesteix d'una manera diferent, gesticula d'una manera diferent... L'androgenisme, per exemple, és un terme emprat per definir a aquelles persones que combinen l'expressió de gènere masculina i femenina.

És important ressaltar que és totalment independent del sexe biològic, de l'orientació sexual i de la identitat sexual. La manera d'actuar, de vestir, de caminar... no defineix les preferències sexuals ni la identitat de gènere.

4.4 ESTEREOTIPS I ROLS DE GÈNERE

Els estereotips i rols de gènere són el conjunt de papers i expectatives que la societat percep que són adients per a cada sexe. Pretenen diferenciar el que és masculí del femení limitant així les expectatives de vida i de desenvolupament personal de cadascú. A Occident es basen en el binarisme, ja que només tenen en compte l'home i la dona mentre que a altres cultures inclouen altres gèneres. Aquests, són assignats per la societat i influenciats per la cultura i també pel moment en el qual vivim. Estan en constant canvi i evolucionen de la mateixa manera que ho fan altres normes socials.

Són considerats construccions socials que defineixen com ens hem de vestir, actuar, parlar, caminar, quines coses ens han d'agradar, quin esport hem de practicar... i estan molt presents en la nostra societat. Avui, alguns estereotips i rols de gènere que abans eren més presents ara estan més normalitzats com per exemple que la dona vesteixi amb pantalons però així i tot n'hi ha una llarga llista que encara estan molt arrelats dins la nostra societat.

A partir de la base del sexe biològic, a l'home se li atorga un seguit de característiques físiques i de comportament com per exemple que ha de tenir força, ha de ser poderós, competitiu, no ha de ser emocional o empàtic ni sentir afecte...

A les dones, en canvi, se'ls assignen unes característiques totalment oposades: és dèbil, emotiva i sentimental, s'encarrega de les tasques domèstiques, ha de ser bonica...

Al llarg de la infància i l'adolescència els infants i els joves reben tot un seguit de missatges dels pares, de la societat, de companys i companyes, dels mitjans de comunicació... sobre quin s'espera que sigui el seu comportament.

Ja des d'un bon principi i des que som criatures a l'hora de comprar joguines, roba, pintar el color de l'habitació... es tenen en compte conscient o inconscientment els estereotips i els rols de gènere. Un clar exemple és que el més acceptat per la societat és que els nens juguin amb cotxes, tinguin una bicicleta de color blau, portin el cabell curt... A les nenes, per a altra banda se'ls compren nines, se'ls ensenya com les han de cuidar, se'ls pinta l'habitació de color rosa...

Podem distingir quatre grups bàsics d'estereotips de gènere que defineixen a gran escala la seva problemàtica a diferents àmbits.

Primerament, ens trobem amb els rols que defineixen **trets personals**. Un exemple molt clar, com bé he comentat anteriorment, les dones han de tendir a ser més emocionals i sensibles en canvi, als homes se'ls atorga l'agressivitat i confiança. Seguidament, esmentar el **comportament domèstic**. Tot i que gràcies al pas del temps aquest àmbit s'ha millorat en la nostra cultura i les dones actualment estan presents en el marc educatiu i professional encara hi ha qui identifica les dones a l'esfera domèstica (tenir cura de la canalla, cobrir les tasques de la casa, encarregar-se de cuinar...) mentre l'home s'encarrega de treballar, pagar les factures... Fent referència a l'**àmbit professional**, també ens trobem que s'han establert un seguit d'estereotips a l'hora d'escollir què és el que volem estudiar i així mateix en quina professionalitat ens especialitzem. És habitual que els homes siguin més presents en temes de ciències, càlculs, força... per tant en professions com per exemple: doctor, pilot, enginyer... en general del que es considera de rang més

elevat. En canvi les dones estan estereotipades en professions d'educació sobretot d'infants, infermeria... Per últim, **l'aparença física**, la qual és la que ha agafat més força en aquest Treball de recerca. Actualment, ens trobem amb molts estereotips referits en aquest àmbit. Com he mencionat abans, als nens se'ls tallen els cabells curts des que són petits, ja que socialment ha estat establert que són les nenes qui el porten llarg. De la mateixa manera, a les noies se'ls demana que han d'estar primes, s'han de maquillar, han de portar roba femenina i als nois que s'han de preocupar per la construcció del seu cos desenvolupant múscul, s'han de vestir amb pantalons i camisa...

Entre els adolescents és molt habitual jutjar a les persones per l'estil de roba que tinguin o les peces que porten. Les crítiques més comunes són que les noies ensenyen massa o massa poc, que vesteixen amb roba d'home i que per tant són considerades gallinarsots, que els nois que vesteixen amb roba socialment considerada femenina són gais i efeminats...

Quan anem a comprar a les botigues, centres comercials... ens trobem amb una distinció de roba segons la nostra identitat de gènere (si ets un noi hauràs d'anar a la secció masculina i si ets una noia a la femenina).

Al cap i a la fi, la roba són peces de tela que cobreixen el nostre cos i és definitivament la manera més palpable d'expressar-nos cap al públic. És realment sa i correcte determinar com s'ha de vestir cadascú pel sol fet de la seva identitat de gènere i el seu cos?

Aquests rols i estereotips de gènere s'acaben convertint en prejudicis i els joves els interioritzen des que són petits. Aquests condicionants marquen la seva manera de relacionar-se, prendre decisions... i a l'adolescència es recrea la mateixa idealització d'ambdós gèneres que en temps passats a causa del sistema patriarcal en el qual seguim vivint.

Poden ser especialment problemàtics quan no deixen a les persones expressar-se tal com són de cara a l'exterior sigui físicament o emocionalment. És més, podem afirmar que una de les principals causes de la desigualtat de gènere i sexisme és la constant presència d'aquestes pautes que determinen com hem de ser, què ens ha d'agradar i com ens hem de comportar.

Per aquest motiu, té molta importància l'educació fora de prejudicis, estereotips i sexisme tant en l'àmbit escolar com familiar. La coeducació és la manera d'educar als nens i nenes perquè es desenvolupin com a persones lliures d'aquestes normes prèviament imposades com a fi que no existeixin desigualtats ni discriminacions per raó de gènere. D'aquesta manera els infants aprenen un seguit de valors, actituds i comportaments tolerants per a tothom i també per ells mateixos.

“Sempre hem associat que les nenes han de jugar a nines i els nens al futbol. Però no hi ha colors, ni joguines ni tampoc comportaments propis de nens o nenes. Trencar amb aquests estereotips, i no discriminar a ningú segons el seu gènere, és molt important si volem que cada persona creixi lliurement i esculli allò que més li agradi. Aquesta és la base de la coeducació.”

Així ho explica el Diari de l'Educació.

Fragment extret de l'agenda escolar de l'Institut Pla de l'Estany.

5. DESLLIGUEM LES CADENES DEL BINARISME

Socialment, tenim molt interioritzada la idea que hi ha dos gèneres i dues expressions de gènere respectivament. Des que som petits, la societat, els pares, l'escola... ens col·loquen dins un calaix on hem d'escollir sovint entre dues opcions: roba de nen o de nena?, lavabos de dones o d'homes?, emplenar home o dona als formularis?

Aquest fet s'explica amb la concepció del binarisme. El que entenem per aquest terme, és el sistema de pensament que divideix el sexe i el gènere en dues formes diferents totalment oposades, independents i immutables: el masculí establert als homes i el femení a les dones. Aquest model exclou totes aquelles persones que es caracteritzen per una identitat i/o expressió de gènere diferent de la normativa. La mateixa situació pateixen aquelles que els seus cossos no encaixen dins la regularitat social d'allò que entenem per dona o per home. Per tant fem referència a

un concepte molt ben arrelat dins la nostra societat que és discriminatori i limitador per a tota persona que no es conforma amb aquestes normes.

El sistema sexe/gènere binari va ser establert a partir del model "jueu-cristià". A l'Edat Mitjana es considerava que l'únic espai per la sexualitat era en el matrimoni religiós i per la finalitat de reproducció. A causa que a Occident predomina la creença de l'existència únicament de dos gèneres absoluts, es desencadena la predicció de l'heterosexualitat, ja que es considera que els dos sexes són complementaris i que d'aquesta manera l'atracció sexual i afectiva ha de ser present en persones del gènere oposat al nostre. Amb la colonització, aquest pensament es va estendre fent així que el sistema binari es convertís en hegemònic.

La taula següent és una clara representació d'aquest sistema:

Sexe:	Femella	Masclle
Gènere:	Dona	Home
Expressió de gènere:	Femenina	Masculina
Desig:	Heterosexual	Heterosexual

Així i tot, no a tots els països ni cultures existeix aquest mateix sistema de pensament. De fet, sabem que han existit i segueixen existint grups ètnics amb una estructura social més flexible i dinàmica on hi ha la presència de multitud de gèneres. Per tant, podem afirmar que segons la interpretació cultural de cada lloc la percepció del gènere varia.

En l'actualitat, gràcies a la lluita de moltes persones en moments i espais diferents sabem que a més a més de la cis-heteronormativitat tenim una àmplia diversitat sexual i afectiva. La realitat ens ha fet adonar que l'heterosexualitat no és l'única orientació sexual vàlida i present entre tots nosaltres. De la mateixa manera, ens ha

ensenyat que existeixen persones intersexuals, com bé explicava anteriorment, i també transgènere, gènere fluid i de gènere no binari.

5.1 CISGÈNERE

El prefix “cis-” procedent del llatí fa referència a allò que “és d'aquest costat”. En el moment que el posem davant el substantiu gènere i obtenim el concepte cisgènere, tenim un terme emprat per definir la raó més acceptada per excel·lència.

Les persones cisgènere són les quals la seva identitat de gènere té una equivalència absoluta amb el gènere que els va estar assignat en néixer. Per tant, tal persona se sent totalment associada i identificada amb les seves característiques anatòmiques: l'individu de sexe femení s'identifica com a dona i el de sexe masculí com a home.

El terme cisgènere va estar emprat a principis dels anys noranta. Segons la revista acadèmica “*Transgender Studies Quarterly*” va sorgir per crear una distinció entre aquest i l'expressió transgènere i d'aquesta manera, donar-li nom a allò que entenem com a normal. El llenguatge evoluciona de la mateixa manera que ho fan les idees, creences i normes, per tant, per donar visibilitat al col·lectiu transgènere també era necessari establir una etiqueta per les persones que se senten conformes amb el seu sexe biològic i així ser més just i inclusiu.

A més a més de la diferenciació de termes, aquest nom ens ajuda a entendre que hi ha més d'una opció d'identitat de gènere que la normativa, així com, dóna la possibilitat de referir-nos a un grup de persones en concret. Cal destacar l'ús que se li ha atorgat de conscienciar a les generacions que hi ha altres col·lectius més desfavorits i marginats a causa de la seva identitat de gènere no socialment acceptada.

L'expressió cisgènere va començar a fer-se més popular a voltants del 2007 quan la Julia Serano, una dona transgènere nord-americana va publicar el seu llibre

“Whipping Girl”. Aquest, es tracta d’un manifest transfeminista que explica que la transfòbia està arrelada en el sexisme i que l’activisme transgènere és un moviment feminista. Arran d’aquest fet, la paraula s’ha anat estenent tot i que actualment encara no és molt present en el nostre dia a dia. Finalment, l’any 2015 va estar acceptada i introduïda a l’*Oxford English Dictionary*.

5.2 TRANSGÈNERE / TRANSSEXUAL

El prefix “*trans-*” procedent del llatí fa referència a “allò que és de l’altre costat”. Aquest, s’ha afegit en les paraules gènere i sexual per denominar estats del gènere.

El terme transgènere dóna nom a les persones que no se senten identificades amb el gènere que els hi ha estat establert al naixement segons les seves característiques biològiques. *Home trans* es refereix a la persona que va estar assignada amb el gènere femení al moment de néixer. *Dona trans* descriu aquest mateix procés a la inversa. Aquestes persones, però, no consideren necessaris tractaments mèdics com la teràpia de substitució d’hormones, la cirurgia de resignació de gènere i la psicoteràpia per sentir-se còmodes amb la seva identitat sexual.

El substantiu com a tal, va néixer als Estats Units cap als anys vuitanta del segle XX. Concretament, segons l’*Oxford English Dictionary* va ser introduït per primera vegada l’any 1979 com a reacció a la forma d’origen mèdic *transsexual*, molt vinculada amb les operacions de canvi de sexe. El terme s’ha estès recentment gràcies a l’exatleta i olímpica Caitlyn Jenner que, després d’un canvi de sexe, el juny del 2015 va ser portada de la revista *Vanity Fair*, i va fer la seva primera aparició pública als Premis *ESPY* amb un discurs emotiu i inspirador sobre la comunitat transgènere.

Fotografia de Caitlyn Jenner

Font: Revista Vanity fair

La transsexualitat per altra banda, també fa referència a aquelles persones que no se senten identificades amb el gènere que els hi ha estat assignat al naixement però que a diferència de les anteriors, considera necessari fer canvis en el seu cos com tractaments hormonals i/o cirurgies per tal d'acostar-se el màxim possible a l'estètica normativitzada del que és una dona i el que és un home.

Les persones transsexuals solen ser més propenses a patir disfòria de gènere. Aquest terme defineix el rebuig cap al propi cos, especialment aquells caràcters considerats femenins (en el cas dels nois *trans*) i aquells considerats masculins (en el cas de les noies *trans*).

És el sentiment d'angoixa, infelicitat i ansietat que poden sentir d'acord amb la seva incompatibilitat entre el seu cos i la seva identitat sexual. Per sentir-se a gust i reconèixer la seva persona, comencen el procés de transició que els permet acomodar-se i viure d'acord amb el gènere amb el qual s'identifiquen.

La transsexualitat durant molt de temps ha estat categoritzada patològicament com una malaltia de caràcter mental. Per primer cop en tres dècades, l'any 2018 es va fer l'actualització de la classificació internacional de malalties. Aquest fet, va suposar l'eliminació de la transsexualitat com a malaltia mental i va passar a ser classificada com a comportament sexual per l'OMS (l'Organització Mundial de la Salut). Es va aconseguir aquest canvi després d'onze anys de treball i reclamacions per part de les associacions LGTBIQ+. Tanmateix, la paraula queda inclosa com a comportament sexual per tal que les persones que busquin ajuda mèdica de qualsevol mena la puguin obtenir.

El 22 d'Octubre se celebra el Dia mundial de la despatologització de la transsexualitat com a reconeixement de la lluita de les persones *trans* per tal d'aconseguir el dret a la identitat o expressió de gènere.

En general, les persones *trans*, independentment del lloc del món on visquin, estan exposades a un rang més elevat de patir agressions, violència i discriminació. Les violacions dels drets humans de què són víctimes poden anar des de l'assetjament, l'agressió verbal, la denegació de l'atenció sanitària i de l'accés a l'educació,

l'ocupació i l'habitatge fins a la criminalització, la detenció i l'arrest arbitraris, la violència, l'agressió física, la tortura, la violació i l'assassinat. L'exposició a aquests i altres abusos es pot veure agreujada per altres factors, com l'edat, l'origen ètnic, l'ocupació, la classe socioeconòmica i la discapacitat.

5.3 GÈNERE NO BINARI

El terme gènere no binari, com el seu mateix nom indica, és l'oposat al binari. Com explicava anteriorment, el binarisme està molt integrat dins la nostra societat i és pràcticament l'únic que coneixem. Així i tot, hi ha persones que no se senten categoritzades dins aquest grup. Per tant, les persones no-binàries tenen una identitat de gènere fora de la classificació home/dona.

Aquests individus que es troben dins la categoria del no binarisme, no aconsegueixen identificar-se amb el gènere masculí o femení, sinó que es reconeixen dins una extensa varietat del gènere. Aquestes, poden tenir característiques neutres o andrògines en consonància a la seva expressió de gènere o bé poden canviar la seva expressió a dona o home segons el moment. Hi ha persones que s'identifiquen amb els dos gèneres alhora, hi ha qui no s'identifica amb cap dels dos i hi ha qui oscil·la entre ells segons l'espai temps en el que es troben. Aquestes últimes són denominades de gènere fluid. En definitiva, assumeixen una actitud que compleixi amb els seus desitjos d'identificació física, psíquica i emocional de cada moment.

Per norma general, les persones amb identitat de gènere no binària, presenten una barreja de característiques masculines i femenines i es fan ser anomenats amb un nom d'identitat neutre.

Aquest concepte no binari, es va començar a utilitzar a principis del segle XXI i actualment s'ha fet més popular a les xarxes socials, als mitjans de comunicació i a la filosofia arran de les confessions que han fet algunes persones populars del món de la música, la televisió i el cine com Sam Smith.

“No sóc masculí ni femení; flueixo en una posició que està entre els dos extrems. A vegades penso com una dona i per això sempre he viscut una petita guerra entre el meu cos i la meva ment.” (Sam Smith)

En altres moments de la història les persones no binàries han format part de la societat amb total normalitat i acceptació, com és el cas de les muxes a Mèxic. Pels que no s'identifiquen dins del gènere binari, un dels seus grans problemes és que se'ls reconegui el seu dret a expressar-se amb llibertat. Actualment, alguns països han canviat les seves lleis per poder reconèixer a les persones de gènere no binari d'alguna manera o altra. Alemanya, Regne Unit, Europa, Dinamarca, Països Baixos... en són alguns dels exemples.

6. L'ORIENTACIÓ SEXUAL I LES SEVES DIVERSITATS

A l'adolescència és el moment on la sexualitat comença a aflorar i, per tant, on l'orientació sexual de cadascú surt a la llum. Aquest fet, es deu als canvis hormonals propis de la pubertat. Aquests canvis es manifesten tant en el cos com a la ment, d'aquesta manera, comencem a fixar-nos en les persones d'una manera mai abans viscuda i a sentir excitació sexual.

Aquestes noves sensacions poden ser intenses i fins i tot desconcertants. Els adolescents comencen a saber el que és sentir atracció física i emocional cap a una altra persona i reconèixer l'orientació sexual també forma part d'aquest procés.

L'orientació sexual és l'atracció, emocional, romàntica i sexual o afectiva cap a altres persones o bé la falta d'aquestes. N'existeix una àmplia varietat, tot i que algunes estan socialment més acceptades que d'altres. Cal destacar que l'orientació sexual no és una elecció ni és possible canviar-la voluntàriament.

6.1 HETEROSEXUALITAT

L'heterosexualitat és una orientació sexual caracteritzada pel desig i per l'atracció romàntica i física cap a persones del gènere oposat. Les dones heterosexuales senten atracció cap als homes i per altra banda, els homes heterosexuales senten atracció cap a les dones.

Aquesta, és la sexualitat més normalitzada i acceptada per excel·lència, ja que és la qual entra dins la normativitat del nostre entorn sociocultural, per tant, té un estatus social privilegiat.

L'heterosexualitat, fent referència a la literatura psicològica, mai ha estat un tema d'estudi per la seva investigació i anàlisi, al contrari, ha estat ignorada. Això es deu al fet que la teoria psicològica ha assumit que l'heterosexualitat és un fet "normal" i "biològicament donat". D'aquesta manera s'ha centrat més a les sexualitats que surten fora de la norma com és per exemple l'homosexualitat. Així que no s'ha tingut en compte aquesta sexualitat com a font de categoria d'anàlisi i com a factor contribuïdor a la psicologia i a la conducta.

El terme "heterosexualitat" va ser utilitzat per primera vegada a finals del 1.800 per psiquiatres que buscaven segregar i al mateix temps polaritzar els gustos sexuals de les persones. Quan la fundació de la psicoanàlisi va esdevenir un fet, la sexualitat va començar a agafar més rellevància. Va ser llavors quan la paraula va ser redefinida pel metge nord-americà *James G. Kiernan* com al concepte actualment conegut. Això no va tenir lloc fins al maig del 1892 quan es va publicar un article sobre sexualitat a un número de la revista "Chicago Medical Recorder".

3.2 HOMOSEXUALITAT

L'homosexualitat és totalment oposada a l'heterosexualitat. Aquesta, és el desig i interès sexual i afectiu cap a persones del mateix gènere.

L'acceptació d'aquesta, ha anat variant al llarg de la història depenent de la tipologia de societat i època. En funció dels diferents temps i diferents cultures, l'homosexualitat ha estat tolerada, normalitzada, acceptada o bé castigada i prohibida.

Si ens remuntem a l'Antiga Grècia i Roma, ens trobem que aquesta no era gens inusual, al contrari. S'han trobat documents al respecte que documenten l'existència de relacions sexuals entre persones del mateix sexe, sobretot, entre homes. La vida sexual d'aquestes dues èpoques ha donat lloc i ha estat causa de moltes mitificacions. Actualment, entenem l'homosexualitat d'una manera molt diferent comparada amb com s'entenia en el segle V a.C.

A l'inici de la República Romana, l'homosexualitat era penalitzada i castigada fins i tot arribant a la mort per la Llei Scantinia. Els elements més conservadors de la societat romana la consideraven el "vici grec" i l'atribuïen a la decadència d'aquesta civilització. Amb el temps es va acabar acceptant però era fonamental i prioritari distingir qui exercia el paper actiu i qui el passiu en l'àmbit sexual i social. A l'Antiga Grècia no es tractava l'homosexualitat com a una relació entre dues persones que senten afecte o sentiments entre elles, ni tan sols es considerava que sentissin atracció sexual. Les relacions sexuals normalment eren donades entre un amo (un ciutadà lliure) i un esclau al qual se li reservava la passivitat anteriorment esmentada. Ser penetrat era considerat una gran humiliació.

Juli Cèsar i Alexandre el Gran són dos exemples d'homes de gran poder practicants de les relacions entre homes de l'època clàssica romana i grega.

Per altra banda, a l'Antiga Grècia, les relacions sexuals entre dos homes estaven perfectament acceptades dins la societat. De fet, eren més respectades que les relacions entre home i dona. La dona era infravalorada físicament i intel·lectualment, fet pel qual, l'amor cap a ella es tractés de manera vulgar. Tot i això, els matrimonis constaven d'una parella heterosexual però el gènere masculí era l'únic que tenia el privilegi de gaudir del sexe amb altres homes o altres dones.

Pel que fa a les relacions entre homes, era freqüent que hi hagués una gran diferència d'edat entre ells. L'home d'edat més avançada s'anomenava Erastés (home de classe alta amb influència, compromès amb la vida social i política de la polis) i el jove amat Eròmen. Aquesta pràctica era denominada amb el nom de Pederàstia. Actualment, aquesta paraula té un significat totalment negatiu però en aquell temps pels grecs aristòcrates era una etapa completament necessària per a l'educació política, social, científica i moral dels joves. Mentre el més gran havia d'educar, protegir i donar bon exemple a l'amat, l'adolescent li oferia a canvi la seva lleialtat i la seva bellesa física.

Generalment, les relacions començaven quan l'amant adult estava a la vintena d'edat i el noi jove havia entrat recentment a l'adolescència. Aquestes normalment es duien a terme abans del matrimoni de l'home més gran amb la seva muller però en altres casos podia mantenir-se indefinidament.

Fotografia de dos homes grecs practicant la Pederàstia. Font: nuvul.com

Adesiara Editorial, ha publicat en català els epigrames d'*Antologia Platina*, concretament el *Llibre XII*. Eros gai és un recull de poemes de diversos autors dedicats a la poesia de caràcter pederàstic i a l'homosexualitat a l'antiga Grècia.

Les relacions homosexuals femenines no eren ben vistes a l'antiguitat. De fet, van ser considerades contra la llei i fins i tot contra natura. A l'època antiga, entenien que la dona només podia mantenir relacions sexuals per la finalitat de la reproducció, per tant, el plaer no li era atribuït. Per poder preservar l'espècie, era necessària la unió entre un home i una dona, en canvi és naturalment irrealitzable

amb la unió entre dues dones. D'aquesta manera, les relacions íntimes homosexuals femenines eren molt invisibilitzades i repudiades.

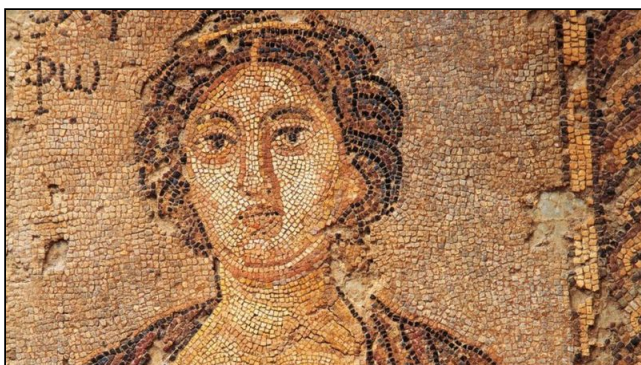
Tot i la poca informació que tenim sobre les dones de l'antiguitat, ens han arribat documents d'una poeta de gran rellevància. Safo de Lesbos, és una dona que va viure entre la segona meitat del segle VII i les primeres dècades del segle VI a.C. És la principal exponent de la poesia lírica a Grècia i ha estat un punt de referència per algunes de les escriptores posteriors.

Va néixer a l'illa de Lesbos i es va dedicar a la composició i a l'educació de les joves aristòcrates de l'illa. Està totalment associada amb l'homosexualitat i el lesbianisme, de fet, entre altres coses, és qui ha donat l'origen d'aquest concepte.

Es creu que va estar casada amb un comerciant de l'illa d'Andros, en Cerciles i que amb ell va tenir una filla. Així i tot en els seus poemes ha deixat constància de l'atracció sexual que sentia cap a les dones i també exposava obertament la relació íntima que hi podia haver entre elles.

Com a curiositat, Safo es va convertir en un personatge literari gairebé just després de la seva mort i és considerada una dona que expressava lliurement el seu art i era propietària amb valentia de la seva vida.

Algunes dones tenen per naturalesa el monstruós desig de copular amb dones, crim que també se li imputa a Safo (Horaci, Èpodes V, 41-42).

Fotografia de Safo de Lesbos.

Font: bbc.com

Per altra banda, amb l'aparició del Cristianisme es van condemnar les relacions sexuals fora del matrimoni, aquest fet va provocar que les pràctiques homosexuals tant d'homes com de dones adquirissin un major rebuig per part de la societat. L'odi va anar augmentant entorn dels segles XII i XIV a causa de les diferents reformes que va dur a terme l'església basades en la "lleï natural" com a principi de la moralitat.

Durant els segles següents la persecució cap a aquest col·lectiu va seguir augmentant i l'homosexualitat va ser castigada fins i tot amb pena de mort.

En els segles XVIII i XIX alguns teòrics van començar a desenvolupar un estudi entorn de l'orientació sexual en qüestió, la medicina i la psicologia. Per primera vegada, va sorgir la idea que l'orientació sexual de cada persona no era una opció a escollir voluntàriament i d'aquesta manera, les penes cap a aquesta es van començar a reduir. Per altra banda, es van començar a buscar tractaments i cures per tal d'intentar abolir-la.

Al segle XX, finalment, l'homosexualitat va començar a ser separada del concepte "trastorn mental" i va esdevenir categoritzada com una altra orientació sexual. A la dècada dels anys 60 van sorgir moviments d'alliberació de persones del col·lectiu homosexual que reivindicaven la llibertat i lluitaven per la visibilitat i la normalització d'aquesta manera de viure la sexualitat. Des d'aquest moment, l'acceptació de les relacions entre dues persones del mateix gènere han anat a l'alça fins a arribar al punt en el qual ens trobem en l'actualitat on la majoria de persones en defensen la seva llibertat i en condemnen la seva discriminació.

6.3 BISEXUALITAT

"La bisexualitat és la capacitat de sentir atracció romàntica, afectiva i/o sexual per persones de diferent gènere/sexe, no necessàriament al mateix temps, de la mateixa manera, en el mateix grau, ni amb la mateixa intensitat." (Carlos Castaño)

Cal destacar, que la bisexualitat és aquella orientació sexual que sent atracció cap a dos o més gèneres, és a dir, cap a homes, dones i persones de gènere no binari.

L'origen etimològic de la paraula, però, deriva del llatí amb el prefix *bi-* que pot traduir-se com a “dos”.

El dia 23 de setembre se celebra el dia internacional de la bisexualitat, data coincident a la mort de Sigmund Freud el pare de la psicoanàlisi que va ser el primer a estudiar-la.

De la mateixa manera que parlava en el punt anterior de l'Antiga Grècia, és important citar que la bisexualitat també hi era present i era practicada pels mateixos governadors, un d'ells, Alexandre el Gran.

El monosexisme està bastant arrelat en la nostra societat, fet que ha desencadenat la dificultat d'integració del col·lectiu bisexual. És a dir, independentment de l'orientació sexual (heterosexual o homosexual) el més comú i el més visibilitzat ha estat l'atracció únicament cap a un gènere, d'aquesta manera, costa d'entendre que hi hagi persones que puguin sentir-ne cap a dos o més.

A partir de la bisexualitat n'han sortit molts mites i falses creences. En relació amb el paràgraf anteriorment comentat, una d'aquestes més comunes, és que la bisexualitat es tracta d'una fase, normalment que deriva a l'homosexualitat. Tot i que és normal que les persones atretes únicament pel sexe oposat passin per una fase de descobriment en la que puguin creure que són bisexuals, aquesta orientació sexual és tan completa i tan vàlida com les altres.

Alguns altres mites són:

- La creença de deixar de ser bisexual pel fet de trobar-se dins una relació emocional o sexual amb una persona de qualsevol sexe/gènere, per exemple, en el cas de ser una dona que ha creat un vincle afectiu amb un home, aquesta passa immediatament a ser heterosexual.

- Un altre molt comú del que actualment se'n senten moltes referències, és la creença d'una vida sexual més activa de les persones bisexuals que d'altres persones amb orientacions sexuals diferents. La bisexualitat no és un sinònim d'infidelitat, de promiscuïtat ni de desig sexual molt elevat.

6.4 ASEXUALITAT

L'asexualitat és una orientació sexual per la qual l'individu no sent atracció ni desig sexual per una altra persona, independentment de quin sigui el seu gènere. Si bé és cert, algunes persones sí que senten desig sexual però aquest es dona en moments força específics i no sol està dirigit cap a cap persona en concret.

En relació amb el desig sexual, si fem referència a la masturbació, aquesta, és present en la vida d'algunes persones asexuals. Majoritàriament té lloc sense fantasies sexuals o romàntiques. Va més encaminada a sensacions i necessitats psicològiques que en imatges eròtiques.

Les persones que es caracteritzen amb aquesta orientació sexual, poden buscar vincles afectius amb altres persones pertanyents del mateix col·lectiu. Fet el qual, s'explica per la facilitat de comprensió mútua en les relacions sexuals.

No totes les persones identificades com a asexuals viuen de la mateixa manera les relacions romàntiques. Hi ha qui no renuncia a la relació de parella i a l'amor, i és capaç d' enamorar-se i crear un fort vincle amb el seu company/a. En aquests casos l'atracció ve influenciada per altres factors com són la intel·ligència, l'amabilitat, la simpatia... en general, la conducta. Però per altra banda, les persones asexuals aromàntiques viuen les relacions sentimentals d'una manera diferent de la narrativa establerta per la societat, a causa del desinterès total al romanticisme.

Ser cèlibe, és a dir, ser solter i no haver contractat matrimoni especialment per motius religiosos no és un sinònim d'asexualitat. Així com tampoc ho és la fòbia sexual,

tenir el desig sexual bloquejat, tenir prejudicis contra les relacions sexuals, prendre medicacions o patir d'estrès, depressió i/o altres factors que influeixen en les relacions íntimes.

Avui en dia l'asexualitat és encara molt poc coneguda i visibilitzada, així i tot cada com més persones s'hi senten identificades. Per aquest motiu, s'està lluitant, sobretot als Estats Units, per aconseguir que aquest grup formi part del col·lectiu LGTBIQ+. D'aquesta manera, obtenir un reconeixement, que, segons ells, facilitaria moltíssim el procés de conscienciació d'aquesta altra realitat a la societat.

7. TEORIA QUEER

La paraula queer prové de l'anglès i el seu significat és "estrany". Històricament ha estat utilitzada per definir a aquelles persones que tenen una conducta sexual que no és cis-hetero-normativa. La paraula era emprada com a un insult i s'utilitzava com una forma de denigració, però a Estats Units, durant els anys noranta del segle XX alguns moviments d'alliberació del col·lectiu LGTBI van començar a apropiarse'n de manera positiva. Des d'aquest moment, va passar a ser una paraula per reivindicar la diversitat d'orientacions sexuals i d'identitats sexuals i de gènere.

Com esmenta el títol d'aquest apartat, queer no només és una paraula en si sinó que també en trobem en concepte denominat "Teoria queer".

La teoria Queer parteix de la idea que les identitats de gènere no són conceptes tancats ni tampoc aspectes determinants a l'hora de definir una persona. És l'elaboració teòrica de la dissidència sexual i de la construcció de les identitats estigmatitzades. A través de la resignificació de la paraula pretén reafirmar que la

identitat de gènere i l'orientació sexual diferent de la normativitat és un dret humà i que per tant se n'ha de fer pública i respectable la seva existència.

La major referent internacional d'aquesta teoria és la doctora en filosofia Judith Butler. El seu llibre més popular titulat *Gender trouble* (1990) presenta i defensa diversos nous conceptes com per exemple com es construeix el gènere. La seva lectura ens aporta una reflexió sobre una nova teoria feminista des d'una crítica a conceptes clàssics de la filosofia.

Després de l'enorme impacte de les teories de Butler, actualment l'activisme està portant a terme una reanàlisi de les característiques del terme queer que abasta diversos àmbits des de la literatura a la psicoanàlisi. Han passat ja uns quants anys des de l'inici de l'elaboració d'una teoria crítica entorn del queer però hi segueix havent un seguit de discrepàncies a l'hora d'abordar el seu enfocament: hi ha qui prioritza l'aproximació lingüística mentre hi ha altres que consideren que l'essencial és l'anàlisi del gènere i la sexualitat. Per altra banda, hi ha qui accepta aquest terme a l'acrònim LGTBI i hi ha qui no l'hi engloba.

Fotografia Judith Butler

Font: Ficcionalarazon.com

8. ACRÒNIM LGTBIQ+

L'acrònim LGBTIQ+ és creat per referir-se a les persones Lesbianes, Gais, Bisexuals, Transsexuals, Intersexuals, Queer i a tots aquells altres gèneres o orientacions sexuals que encara pateixen marginació. Per ser precisos, les sigles fan referència a totes aquelles condicions que no pertanyen al grup cis-heteronormatiu.

Aquestes sigles han anat evolucionant al llarg del temps. En un bon principi, només era compost per LGB però en els últims anys s'hi han afegit nous conceptes per abastar la lluita de més col·lectius i grups de persones.

Aquest moviment, que ha agafat més força des de mitjans del segle XX, tracta d'un seguit de lluites socials i polítiques que han fet possible la visibilització d'experiències, sentiments i desitjos que han estat negats i criticats durant molt de temps.

A Espanya, sota el franquisme, hi havia una inexistència total de drets de les persones del col·lectiu, és més, l'homosexualitat era considerada un crim antisocial. No va ser fins a l'esdeveniment de la Constitució Espanyola de 1978 que els drets de la comunitat LGTBIQ+ van evolucionar i es va produir una liberalització. Des d'aquell moment es va garantir el dret al matrimoni i una certa protecció legal contra la discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

ESTUDI EMPÍRIC

Per poder fer possible la realització de la part pràctica d'aquest Treball de recerca i d'aquesta manera completar els objectius, he dut a terme dues enquestes: la primera compartida en les xarxes socials i la segona als alumnes de l'Institut Pla de l'Estany. Finalment he fet entrevistes a una desena de persones per tal de conèixer la seva experiència i sentiment en relació amb el treballat.

9. CONEIXEMENTS GENERALS DELS ENQUESTATS

En la primera enquesta que vaig compartir, vaig centrar-me a obtenir les estadístiques que demostren la coneixença que té la població sobre la diversitat sexual afectiva cada cop més visibilitzada en la nostra societat i també la influència que creuen que tenen els estereotips de gènere.

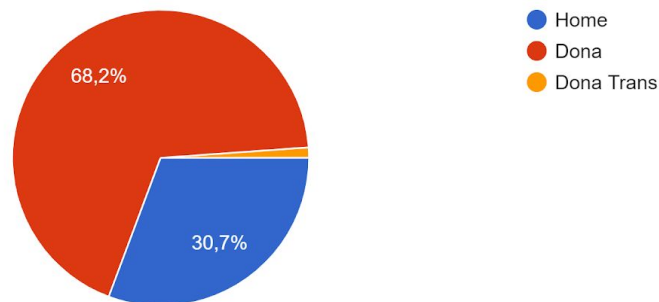
Aquesta, ha tingut un total de 88 respostes de persones de molta diversitat d'edats. La majoria, ronden l'adolescència i la joventut amb un interval d'edat d'entre els 16 als 18 anys. Així i tot, he obtingut respostes de fins a 68 anys. Els intervals d'edat exactes són els següents:

EDAT	NOMBRE DE PERSONES
10-25	52
25-40	16
40-55	15
55-70	5

En relació amb el sexe / identitat de gènere dels enquestats, el percentatge més elevat és el de les dones amb un 68,2% mentre que els homes formen el 30,7%. Finalment, una única resposta ha donat el cas de ser una dona *trans*.

Sexe

88 respostes

La següent pregunta del formulari tracta sobre l'orientació sexual on la majoria de les persones han manifestat no formar part del col·lectiu LGTBIQ+, en total un nombre del 78,4%. Per altra banda, la resta, un 23,6% han afirmat formar-ne part.

La tercera pregunta, ja s'endinsa a saber el coneixement de la població dels diferents aspectes tractats. En aquesta, es va preguntar quin era el grau de coneixença de les lletres que formen l'acrònim LGTBIQ+.

Quasi la meitat dels enquestats, un 46,6% va respondre que adquirien la total consciència del que significava l'acrònim complet. Seguidament, un 42% sap el significat de la majoria de les lletres i finalment, només els vots de 10 persones posen en evidència la falta de coneixement total o majoritària de l'acrònim.

Saps el significat de les lletres i el signe que formen l'acrònim LGTBIQ+?

88 respostes

En relació amb la pregunta anterior, vaig demanar que comentessin les sigles de les quals n'havien sentit menys a parlar. Una bona part de les persones em va respondre que la lletra Q i la I eren les quals més desconeixença en tenien. Intersexualitat amb un total de 14 vots i Queer amb un resultat de 19. La resta de persones tenien molt clara la idea de les sigles.

Per tant amb aquests resultats podem afirmar que els grups del col·lectiu més amagats dins la nostra societat són els esmentats anteriorment: la intersexualitat i el concepte queer.

A la sisena pregunta, molt semblant a l'anterior vaig voler fer l'estudi sobre el coneixement dels termes cisgènere, transgènere i gènere no binari. En aquesta, el coneixement general és bastant inferior que a la pregunta passada. Una mica més d'un terç dels enquestats, un 31,8% ha comunicat la diferenciació i coneixença del significat de tots els aspectes esmentats mentre que un 19,3% en desconeix la seva totalitat. Per acabar, quasi la meitat de les persones preguntades coneix algun terme però no en sap fer-ne una breu descripció ni distinció.

Coneixes i saps distingir els termes: cisgènere, transgènere i gènere no binari?

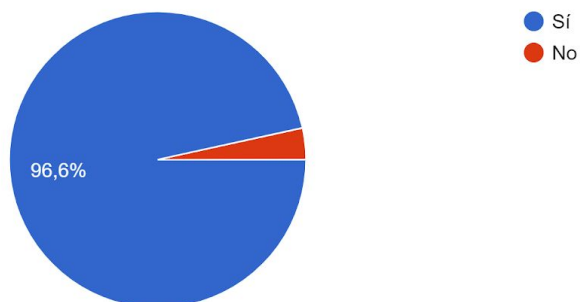
88 respostes

La següent recerca es va centrar en un àmbit totalment diferent dels anteriors. En aquesta, es va qüestionar si consideraven que els estereotips i rols de gènere creats i imposats per la societat influeixen al moment de crear l'expressió de gènere de cadascú ja sigui en la manera d'actuar, de vestir... Els resultats han estat clars, la gran majoria dels enquestats, un 96,6%, ha afirmat la seva influència. Això i tot, 3 persones consideren que no.

Consideres que els estereotips creats i imposats per la societat afecten a l'hora de expressar-se públicament ja sigui en la manera d'actuar, la roba...?

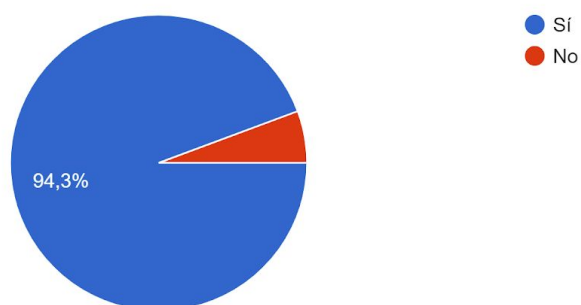
87 respostes

Les dues últimes preguntes les vaig creure necessàries per completar el meu treball de la construcció de la identitat, el gènere i l'orientació sexual. Per tant, vaig demanar a aquells qui han respost l'enquesta que donessin el seu punt de vista sobre si creuen que segueix existint LGTBI-fòbia en el moment històric i espai en el qual ens trobem. Una vegada més, la població s'ha decantat totalment cap a l'afirmació amb un 94,3% de respostes obtingudes. Només un 5,7% format per 5 contestes han opinat que ja no es discrimina a ningú per la seva identitat de gènere i/o orientació sexual.

Creus que segueix existint la LGTBI-fòbia?

88 respostes

Finalment, a aquells qui han comentat que sí que segueix existint la LGTBI-fòbia vaig demanar-los que em responguessin quina o quines creuen que en són les causes. Entre la varietat de respostes que van des de la religió, els estereotips a l'educació... aquestes han estat les més esmentades:

- La societat fa molts anys va establir unes "normes" que la gent ha de seguir, i si surts d'aquesta "normalitat" que s'ha anat creant al llarg dels anys, alguna gent no t'accepta. Suposo que la LGTBI-fòbia també va molt arrelada al cristianisme. Per sort, a poc a poc anem evolucionant i la gent repeteixo a poc a poc es va aprenent a acceptar tots els col·lectius.
 - A la falta de normalització social.
 - A causa de les construccions socials, els estereotips i l'educació rebuda tant en l'entorn acadèmic com a casa.
 - A la manca de formació, però sobretot de coneixement i empatia cap a l'altre. Tot el que 'surt' de la norma ens inquieta i espanta i malauradament sembla que és millor ignorar-ho o fins i tot atacar-ho que no pas entendre, aprendre i acceptar que la nostra realitat és molt més polièdrica del que la societat heteropatriarcal ens ha volgut i ens vol fer creure...
 - Als prejudicis que ens ha deixat la religió.
 - A la ignorància.
 - A la falta de valors així com la falta d'educació sexual.
 - A la mentalitat tancada de les persones que viuen estancades en uns ideals polítics i de societat antiquats i opressors.
 - A la influència del masclisme i el sistema patriarcal.
 - Per la por al canvi, a allò que es desconeix o que és diferent del que ha estat sempre "normal".
-

10. ASSIGNACIÓ DE LA IDENTITAT DE GÈNERE I L'ORIENTACIÓ SEXUAL

Per poder fer possible la realització de la segona enquesta, vaig demanar a una desena de persones caracteritzades per diferents identitats de gènere i orientacions sexuals que m'enviessin una fotografia seva personal.

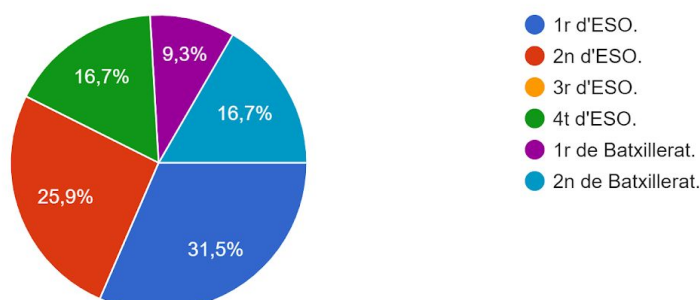
Amb el seguit d'imatges obtingudes he dut a terme un seguit de preguntes que han estat enviades als diferents cursos d'ESO i batxillerat de l'Institut Pla de l'Estany menys al grup de 3r d'ESO que no va ser possible. En total, les respostes obtingudes han sumat un resultat de 54 persones.

L'objectiu principal d'aquest formulari era veure si els enquestats seguien els rols i estereotips de gènere a l'hora de determinar la identitat i l'orientació sexual de les persones. Per altra banda, veure en quins aspectes físics es fixaven més per fer-ho o bé si creien que no era possible endevinar o saber les característiques de persones sense conèixer-les i només tenint com a referent una fotografia d'elles.

Per començar, em vaig interessar per quin era el curs que duïen a terme aquest any els alumnes. Els de 1r i 2n d'ESO han omplert més de la meitat de les enquestes amb un total d'un 57,4% conjuntament: 31,2% els de 1r i un 25,9% els de segon respectivament. Seguidament, 4t d'ESO i 2n de Batxillerat es troben en la mateixa línia amb un 16,7%. Finalment, la resta, són els alumnes de 1r de Batxillerat que amb un 9,3% acaben d'omplir el cercle.

Curs realitzes?

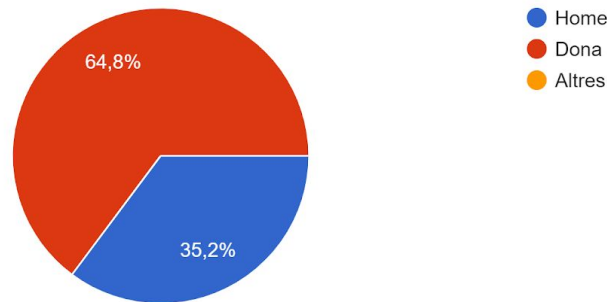
54 respostes

A la següent pregunta, de la mateixa manera que en l'enquesta anterior he volgut saber quin era el percentatge d'homes, de dones o bé d'altres identitats sexuals.

En aquest cas, el 64,8% dels enquestats han estat dones i un 32,5% homes cisgènere.

Gènere.
54 respostes

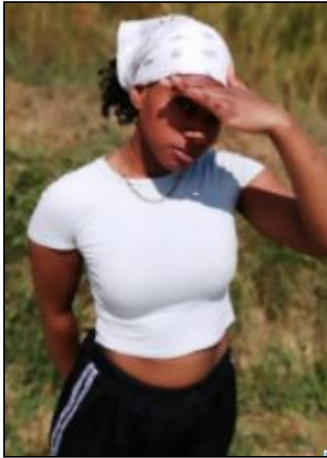

Les deu preguntes que vénen a continuació són totes basades en el mateix objectiu: saber quin gènere i quina orientació sexual atorguen els alumnes enquestats a aquestes persones a partir de les seves fotografies. Els resultats mostrats seguidament han variat de manera dràstica depenent de qui era subjecte de la imatge.

La primera participant és la Karla, una dona cisgènere homosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

Un total de 22 persones creuen que és un home mentre que només 15 han escollit l'opció de dona. Seguidament, la gran majoria li han atorgat ser *trans* (19 vots) o de gènere no binari (13 vots), només 5 han estat pel concepte cisgènere. En relació amb la seva orientació sexual, l'opció amb més respostes ha estat *gay* amb un total de 22 persones. L'altra orientació més escollida ha estat bisexual amb 15 vots. Finalment, n'ha obtingut 4 per *lesbiana*, 4 per asexual i 5 per heterosexual.

La següent participant és l'Aisetu, una dona cisgènere heterosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

La totalitat de les respostes obtingudes respecte al gènere li han assignat ser una dona (52 vots). Seguidament ha obtingut 24 vots al concepte cisgènere, 1 a transgènere i 1 a gènere no binari. Respecte a l'orientació sexual els termes bisexual i heterosexual han quedat força igualats, el primer amb 15 vots i el segon amb 17. Per altra banda, 2 persones li han atorgat ser lesbiana mentre que 1 vot ha estat per intersexual.

El tercer participant és en Cèsar, un home cisgènere heterosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

De la mateixa manera que la noia anterior, en Cèsar ha obtingut la totalitat de les respostes al gènere masculí. En aquest cas, 23 persones han optat per l'opció cisgènere, mentre que només una persona ha votat transgènere i dues gènere no binari. Fent referència a l'orientació sexual, la majoria li ha atribuït l'heterosexualitat amb un total de 22 vots, això i tot, hi ha hagut 8 persones que han escollit *gay*, 6 bisexual i 3 asexual.

Seguidament, l'Herre, una dona cisgènere homosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

Mentre que la gran majoria de vots li han assignat ser una dona cisgènere (48 vots a l'opció de dona i 23 a cisgènere) hi ha dues persones que han cregut que el seu gènere és masculí. Els vots per *trans* han estat de 4 persones i una única persona ha votat el gènere no binari.

Respecte a la seva orientació sexual només 6 persones han encertat escollint el terme lesbiana. La majoria de la gent (17 vots) han pensat que era heterosexual, 10 persones han triat l'orientació bisexual i finalment 5 vots han estat per asexual.

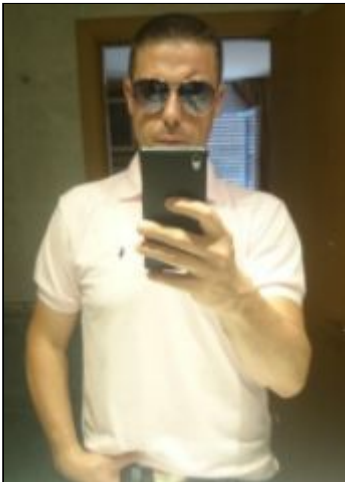
La cinquena participant és la Sara, una dona cisgènere homosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

La majoria d'alumnes (42 vots) han escollit dona com el seu gènere, només dues persones han pensat que es tractava d'un home. A diferència de l'Herre, la Sara ha obtingut el vot de 10 persones a l'opció de *trans* i 5 vots a gènere no binari mentre que 16 han estat per cisgènere. A l'hora d'escollir la seva orientació sexual també s'ha vist la diferència amb la dona homosexual d'expressió femenina de la pregunta anterior. En el cas de la Sara 30 persones han escollit l'opció de lesbiana. Les altres opcions han estat de nombres molt més reduïts: 2 vots per *gay*, 9 per bisexual, 2 per asexual i per últim 5 per heterosexual.

La següent participant és la Mirna, també una noia cisgènere homosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

En relació amb el gènere, 46 persones li han assignat ser una dona mentre que dues han escollit l'opció d'home. La majoria han cregut que es tractava d'una noia cisgènere (19 vots), així i tot, 3 persones han pensat que era transgènere i 5 de gènere no binari. Respecte a l'orientació sexual, els resultats han estat força equitatius 17 vots per bisexual, 12 per lesbiana, 8 per heterosexual i 5 per asexual.

El setè participant és en Jordi, un home cisgènere homosexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

Totes les persones enquestades han escollit el gènere masculí (51 vots). Per altra banda, 27 vots han estat per ser un home cisgènere i només un per transgènere. Respecte a l'orientació sexual, ha obtingut 20 vots a l'opció gay. 3 a bisexual, 3 més a asexual i finalment, 13 a heterosexual.

La següent participant és l'Alèxia, una dona *trans* bisexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

En el seu cas, hi ha hagut una variació molt àmplia de resultats. Mentre que 24 persones li han assignat el gènere masculí, només 13 el femení. Per altra banda, la majoria de la gent ha encertat escollint el concepte transgènere (21 vots), una altra part, 12 vots han estat pel gènere no binari i només dues persones han escollit el terme cisgènere. Respecte a l'orientació sexual, els resultats obtinguts també han estat molt variats. 9 persones han cregut que era lesbiana, 15 *gay*, 18 bisexual, 4 asexual i 4 heterosexual.

El penúltim participant és en Santiago, un home cisgènere bisexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

Respecte al gènere, la majoria dels enquestats han respost home (40 vots), 3 en canvi, han estat per dona. Els tres conceptes següents han estat molt igualats pel que fa a les respostes. El primer, cisgènere: 12 vots, transgènere: 10 i per acabar, gènere no binari: 10. En l'àmbit de l'orientació sexual, 1 persona ha escollit *lesbiana*, 13 *gay*, 23 bisexual, 2 asexual i 7 heterosexual.

L'última participant és la Mila, una dona cisgènere bisexual. Els resultats obtinguts a la seva pregunta han estat els següents:

Pel que fa al gènere, 49 persones li han atribuït ser una dona, per altra banda, una persona ha escollit el gènere masculí. El concepte cisgènere ha estat escollit per 22 persones, mentre que transgènere i gènere no binari han obtingut 2 vots cadascun. Respecte a l'orientació sexual, la Mila, ha tingut 8 vots per *lesbiana*, 1 per *gay*, 20 per bisexual, 4 per asexual i finalment, 6 per heterosexual.

Per acabar l'enquesta, vaig demanar als alumnes que em responguessin amb quins aspectes i característiques s'havien fixat a l'hora d'intentar determinar el gènere i l'orientació sexual de les persones de les fotografies. La gran majoria de gent m'ha respost idees molt semblants. El més mencionat, és que han posat especial atenció en l'aparença física: la forma del cos, les fesomies de la cara i la manera en la qual porten el pentinat. Seguidament les dues altres respostes més populars han estat la vestimenta i la manera de posar que tenien a la foto. Únicament 9 persones de 54 m'han respost que no és possible saber la identitat de gènere i l'orientació sexual de ningú amb el sol fet de veure'ls a cop d'ull. I que per tant, no ens podem deixar portar pels estereotips i prejudicis per caracteritzar a les persones.

11. BREU DOCUMENTAL D'EXPERIÈNCIES, OPINIONS I SENTIMENTS

Per a aquesta última part de l'estudi empíric i de la recerca, vaig dur a terme entrevistes a 9 de les 10 persones que van participar en l'aportació de la seva imatge a l'enquesta anterior. Per motius externs a la meva persona, no va ser possible realitzar-los-la a totes elles.

Per a les entrevistes vaig fer un total de quatre preguntes, cada una d'elles relacionades amb diferents aspectes tractats a la part teòrica del treball i/o a la primera enquesta.

Primer de tot han fet una presentació dient el seu nom, la seva orientació sexual i la seva identitat de gènere. Seguidament han explicat la seva experiència en relació amb l'orientació sexual: si sempre s'han sentit lliures amb aquesta o si pel contrari s'han sentit reprimits. La segona pregunta fa referència a si sempre s'han sentit còmodes amb la seva expressió de gènere a l'hora d'ensenyar-la al públic o per altra banda, s'han sentit incòmodes per por al que pogués dir la gent i/o per por a ser diferents i no encaixar dins la normativitat establerta per la nostra societat. A continuació, els he preguntat com se sentien respecte als resultats obtinguts de la seva pregunta i si se'ls esperaven diferents o semblants. Per acabar l'entrevista, de la mateixa manera que a la primera enquesta he qüestionat als enquestats la influència dels estereotips a l'hora de crear l'expressió de gènere de cadascú, he preguntat als entrevistats si creuen que encara hi ha massa prejudicis a l'hora de determinar les característiques de la gent a simple vista.

Codi QR que enllaça directament al breu documental.

12. CONCLUSIONS

Basant-me en l'estudi de les enquestes realitzades, he extret un seguit de conclusions que descriuen les coneixences, les opinions i els prejudicis generals de les persones. Per altra banda, amb les entrevistes he pogut conèixer quina és l'orientació sexual que causa més dificultat d'acceptació pròpia, quines característiques posseeixen aquelles persones a les quals se'ls ha fet més complicada la construcció de la seva identitat de gènere i per acabar, el sentiment respecte als resultats obtinguts de l'enquesta d'assignació.

A partir de la primera enquesta duta a terme, s'ha aclarit amb obvietat quins són els grups integrats al col·lectiu LGTBIQ+ més invisibilitzats i menys coneguts.

Els termes que més desconeixença posseeixen amb diferència entre els ciutadans, són la intersexualitat i la teoria Queer.

Aquest fet, potser pot explicar-se per la minoria d'individus que pertanyen o s'identifiquen dins aquests dos grups. En el moment de buscar participants per les fotografies no em va ser possible trobar a ningú amb aquestes característiques. En canvi, em va ser molt senzill aplegar persones dels altres grups del col·lectiu.

Per altra banda, gràcies als resultats obtinguts en la segona enquesta he pogut saber que les característiques de les persones que són més jutjades i estereotipades són la manera de vestir, el pentinat i la manera de posar en la imatge.

Finalment, amb les entrevistes, he pogut extreure informació sobre quines persones depenent de la seva orientació sexual s'han sentit més reprimides o pel contrari, quines les que menys.

La bisexualitat ha estat la que ha portat més dificultat d'acceptació pròpia en les persones que s'hi senten identificades a diferència de l'heterosexualitat i de l'homosexualitat que des d'un inici, s'hi han sentit còmodes.

Pel que fa a l'expressió de gènere, la majoria de gent s'ha sentit lliure des d'un bon principi portant allò que els hi agradava i sent com són. Tot i això, algunes persones que surten de la normativitat establerta, com és el cas de la Sara, han tingut més problemes a l'hora d'expressar-se lliurement i de vestir amb aquelles peces que les caracteritzen.

Per acabar, el sentiment de la majoria dels entrevistats respecte als resultats obtinguts a la seva respectiva pregunta han estat bons, fins i tot hi ha qui s'ha sorprès positivament. De totes maneres, altres persones han cregut que els alumnes, a l'hora de determinar les seves característiques s'han basat bàsicament en els estereotips presents en l'actualitat.

Per concloure el treball, he de mencionar que m'esperava en gran part els resultats obtinguts. La majoria dels enquestats s'han deixat emportar plenament en les atribucions físiques i de comportament que estan establertes per a cada gènere i orientació sexual. Per exemple: una dona que vesteix femenina és heterosexual i en canvi, una que vesteix masculina és homosexual.

Així i tot, estic contenta amb aquelles que han respost que no era possible saber ni endevinar cap d'aquestes característiques a través d'una fotografia.

Cal destacar, que tots els objectius proposats s'han assolit amb èxit.

13. AGRAÏMENTS

Vull agrair la col·laboració de totes aquelles persones que han fet possible la realització del meu Treball de recerca.

Per començar, al meu tutor i professor Jordi Sureda per haver-me donat suport i orientació sempre que ho he necessitat i acompanyar-me en aquest procés.

Seguidament, a la desena de persones que han participat en l'elaboració de l'enquesta amb la seva fotografia personal i per acabar en la gravació del vídeo final.

Mila Torres, Cèsar Martínez, Aisetu Sakoli, Alèxia Serra, Santiago Gutiérrez, Sara Oliver, Sofia Richter (Herre), Mirna Pujol, Karla Mas i una vegada més en Jordi Sureda.

Sense elles i ells, aquest treball no hauria estat possible.

14. BIBLIOGRAFIA

Puçol “Què és la sexualitat” (data de consulta: 27/6/2020)

<http://www.xn--xtupuol-yxa.es/vida-sana/sexualitat>

Pérez. Espill. “Componentes de la sexualidad” (data de consulta: 27/6/2020)

<https://www.espill.org/componentes-de-la-sexualidad/>

Fundació Víctor Grifols i Lucas. Centre jove. “Afectivitat i sexualitat” (data de consulta: 27/6/2020)

https://www.centrejove.org/pdf/afectivitat_%20i_sexualitat_son_educables.pdf

Revista de l'escola l'Entorn “La Pissarra”. Curs 2019/2020. Número 21. (data de consulta: 27/6/2020)

Dones i feminismes. Ajuntament de Barcelona. “Sexe biològic” (data de consulta: 2/7/2020)

<https://ajuntament.barcelona.cat/dones/ca/terme-glossari/sexe-biologic>

Zamora. Ulleres per esquerrans. “Gènere, sexe, sexualitat i altres espècies per catalogar” 21 febrer 2015. (data de consulta: 2/7/2020)

<https://ulleresperesquerrans.com/2015/02/21/genere-sexe-sexualitat-i-altres-especies-per-catalogar/>

Enruta't. “Intersexual, intersex, intersexy” 25/10/2019. (data de consulta: 4/7/2020)

<https://www.enrutat.org/single-post/2019/10/25/Intersexual-intersex-intersexy>

Figueroba. Psicologiyamente. ¿Qué es la intersexualidad?(data de consulta: 4/7/2020)

<https://psicologiyamente.com/clinica/intersexualidad>

Infosalus. 19/09/2019 “No, hermafroditismo e intersexualidad no son lo mismo”. (data de consulta: 8/7/2020)

<https://www.infosalus.com/salud-investigacion/noticia-no-hermafroditismo-intersexualidad-no-son-mismo-usen-sinonimos-20190909083834.html>

Ray. Brújula intersexual. “Diferencia entre hermafrodita e intersexual”. (data de consulta: 8/7/2020)

<https://brujulaintersexual.org/2018/01/16/diferencia-hermafrodita-intersex/>

Cesolaa. Educación sexual Chile. “Género”. (data de consulta: 12/7/2020)

<http://educacionsexual.uchile.cl/index.php/hablando-de-sexo/conceptos-de-genero-sexualidad-y-roles-de-genero>

Núñez. Psicologoprincesa81. “Identidad de género”. (data de consulta: 15/7/2020)

<https://psicologoprincesa81.com/blog/identidad-de-genero/>

Imaginamas. “Expresiones de género. (data de consulta: 15/7/2020)

<http://www.imaginamas.org/inicio/expresiones-de-genero/>

Planned Parenthood. “What are gender roles and stereotypes”. (data de consulta: 17/7/2020)

<https://www.plannedparenthood.org/learn/gender-identity/sex-gender-identity/what-are-gender-roles-and-stereotypes>

United Nations Human Rights. “Gender stereotyping”. (data de consulta: 17/7/2020)

<https://www.ohchr.org/EN/Issues/Women/WRGS/Pages/GenderStereotypes.aspx>

Zuazua. Imaginamas. 4 octubre 2019. “Binarismo de género”. (data de consulta: 20/7/2020)

<https://www.imaginamas.org/inicio/binarismo-de-genero/>

The conversation. 18 setembre 2018. "What does it mean to be cisgender?". (data de consulta: 21/7/2020)

<https://theconversation.com/explainer-what-does-it-mean-to-be-cisgender-103159>

Healthline. "What does it mean to be cisgender?". (data de consulta: 21/7/2020)

<https://www.healthline.com/health/transgender/what-is-cis#sex-and-gender>

United nations human rights. "Transgénero". (data de consulta: 26/7/2020)

<https://www.unfe.org/wp-content/uploads/2017/05/Transgender-Factsheet-Esp.pdf>

Ara.cat. "La transexualitat deixa de ser una malaltia per a l'OMS." (data de consulta: 26/7/2020)

https://www.ara.cat/societat/transexualitat-mental-malaltia-oms-videojocs-desordre-comportament_0_2035596599.html

Aldekoa. Perifericas. "Teoria Queer". (data de consulta: 1/8/2020)

<https://perifericas.es/blogs/blog/teoria-queer-la-de-construccion-del-genero>

Termcat. 26/6/2019 "Què vol dir que una es no-binària?" (data de consulta: 4/8/2020)

<https://www.termcat.cat/ca/actualitat/apunts/que-vol-dir-que-una-persona-no-binaria-o-que-te-una-identitat-no-binaria>

Dowshen. Kidshealth. "La orientación sexual". (data de consulta: 7/8/2020)

<https://kidshealth.org/es/parents/sexual-orientation-esp.html>

Sites. "L'origen de l'homosexualitat a Grècia i Roma". (data de consulta: 11/8/2020)

<https://sites.google.com/site/lhomosexualitatdesdelsorigens/el-seu>

Losojosdehepatia. 18/4/2013 "¿Quien era Safos?" (data de consulta: 11/8/2020)

<https://losojosdehipatia.com.es/cultura/historia/quien-era-safo/>

Bembe. Clue. 4/3/2020 “Mitos y realidades sobre la bisexualidad”. (data de consulta: 15/8/2020)

<https://helloclue.com/es/articulos/lgbt/mitos-y-realidades-sobre-la-bisexualidad>

Jovecat. Generalitat de Catalunya. “Ser asexual”. (data de consulta: 18/8/2020)

http://jovecat.gencat.cat/ca//temes/salut/relacions_sexoaffectives/ser_asexual/index.html

Wikipedia. “Drets del col·lectiu LGBT a Espanya”. (data de consulta: 22/8/2020)

https://ca.wikipedia.org/wiki/Drets_del_col%C2%B7lectiu_LGBT_a_Espanya

